

ты сакачлаџци ся украшавать чрѣзь единъ образованъ духъ и благородно сѣрдце! остави чуждо-то духовно око да намѣри сѣразмѣрность-тѣ и хубость-тѣ тамъ, гдѣ-то тѣлесно-то око гледа само грозно-то.

15. О юноша, ако естество-то е дало на хубавѣ-тѣ ти душѣ едно несгодно нѣи тѣло, въоружавай ся съ мѣжескѣ мѣдрость и ѣ ся посвящавай тѣѣ, что-то сила-та ти да тя не опроцава, да струвашь толкосъ, колко-то ты радо желашь.

16. И ты, о добро кротко момиче, не скѣрби, ако естество-то ти е отказало прѣмущества-та, что сѣж свойственны на твоя полъ! Зачто-то и то има добро-то си.

17. Плиткоумни-ти глупци, и лѣскателни-ти развратители оставать далечъ отъ тебе, и ты бывашь прѣдупазено отъ раскаянїе-то на заблужденїе-то и на легкомыслїе-то.

18. Ты ся учинь да тѣрсишь и да намирашь прѣмущества въ добродѣтели-ты, при кои-то тѣлесна-та хубость повѣхнува бѣрже, какъ-то триндафилтъ прѣдъ лозѣ-тѣ, коя-то и прѣзь есень-тѣ още тя прохлажда съ сладкы-ты си плодове.

19. И ако нѣкой мѣжъ тя бы избралъ за другаркѣ на живота си, тогасъ знай, че единъ такъвъ е достоенъ за любовь-тѣ ти, и че собствена-та му любовь ся облѣга на разума и на почеть-тѣ.

20. Съ него, что не е твой удивитель, нѣ твой прїятель, прѣминувашь мирно живота.

21. Ако обаче добродѣтель-та ти не ся възмѣди въ настоящыя животъ, тогасъ възмашь хубаво-то семя съ себе си, за да го поженешь тамъ, гдѣ-то ни едно тѣлесно страданїе тя вече прѣтиска.